

lovforslag, L 124, om at udvide mulighederne for såkaldt aflytning på personen.

Jeg vil indlede med regeringens bemærkning til beslutningsforslaget, men det kan naturligvis ikke undgås, at jeg undervejs også kommer ind på regeringens lovforslag.

Beslutningsforslaget har to formål. For det første går det ud på at pålægge regeringen at fremsætte et lovforslag, der sikrer, at politiet kan få rettens tilladelse til at aflytte en person, uanset hvilke telefonnumre og kommunikationsmidler denne benytter. For det andet går forslaget ud på at udvide den periode, hvori politiet kan foretage telefonaflytning, fra 4 uger til 8 uger ad gangen.

Der skal ikke herske tvivl om, at regeringen lægger stor vægt på at sikre en konsekvent og effektiv politiindsats over for alle former for grov og alvorlig kriminalitet. Og det gælder naturligvis ikke mindst banderelateret kriminalitet, herunder den seneste tids bandeopgør, hvor der flere gange i København som led i et væbnet opgør mellem bander og andre kriminelle grupper har været brutale, kyniske og uansvarlige skyderier med betydelig fare for uskyldige og udenforstående personer.

Som vi alle ved, har der været ulykkelige skudepisoder, hvor personer uden tilknytning til bandeopgøret er blevet ramt, og udenforstående er blevet dræbt, blot fordi de har været det forkerte sted på det forkerte tidspunkt. Ikke mindst i denne situation er det væsentligt at overveje, hvordan vi kan styrke indsatsen mod den alvorlige og personfarlige kriminalitet, herunder med relevant og hensigtsmæssig forbedring af politiets arbejdsvilkår.

Regeringen har netop fremlagt en bandepakke, som indeholder en lang række initiativer, og regeringen har tidligere i år fremsat et forslag, som vi også behandler i Folketinget dag, om at udvide mulighederne for aflytning på personen. Regeringen er således enig i den grundlæggende tanke bag beslutningsforslaget om at forbedre politiets aflytningsmuligheder, men som jeg nærmere vil redegøre for, kan regeringen ikke støtte det foreliggende beslutningsforslag.

Første del af beslutningsforslaget handler som nævnt om, at politiet skal kunne få tilladelse til at aflytte en person, uanset hvilke telefonnumre og kommunikationsmidler denne benytter. Efter de gældende regler skal det i en retskendelse om telefonaflytning angives, hvilke telefonnumre der kan aflyttes. Som det fremgår af

bemærkningerne til lovforslag nr. L 124 kan det betyde, at politiet, selv om retten én gang har givet tilladelse til aflytning, løbende skal forelægge anmodning om aflytning af nye numre for retten, når den mistænkte f.eks. skifter mobiltelefon eller taletidskort.

Ved efterforskning af sager om terrorisme m.v. er der indført en forenklet fremgangsmåde for politiets indhentelse af retskendelse om telefonaflytning. I disse sager kan der i en retskendelse ud over bestemte telefonnumre angives den person, som aflytningen angår – en såkaldt kendelse om aflytning på personen. En sådan kendelse giver politiet mulighed for at aflytte alle de telefonnumre, der er bestemte grunde til at antage at mistænkte benytter, inden for den frist, der er fastsat af retten.

Politiet behøver således ikke løbende at indhente nye retskendelser, hvis den mistænkte ofte skifter f.eks. mobiltelefon. Politiet skal efter udløbet af den periode på højst 4 uger, som rettens kendelse gælder for, underrette retten om en telefonaflytning foretaget på baggrund af en retskendelse på personen. Retten skal underrettes om, hvilke telefonnumre politiet har aflyttet og grundlaget for aflytningen. Hvis særlige forhold taler for det, skal underretningen ske senest 24 timer efter indgrebets iværksættelse. Retten underretter den beskikede advokat om aflytningen, og advokaten kan herefter indbringe spørgsmål om aflytningens lovlighed for retten.

I lovforslag nr. L 124 foreslår regeringen at udvide mulighederne for at afsige retskendelser om aflytning på personen. Formålet er at forenkke fremgangsmåden for politiets indhentelse af retskendelse om telefonaflytning i en række sager om alvorlig personfarlig kriminalitet.

Som der nærmere er redegjort for i lovforslagets bemærkninger, er det udformet ud fra en særlig afvejning af forskellige hensyn. Regeringen lægger som nævnt stor vægt på hensynet til at sikre en effektiv politiindsats over for grov, alvorlig og personfarlig kriminalitet, herunder banderelateret kriminalitet.

Regler om aflytning på personen indebærer en praktisk forbedring, når politiet skal indhente retskendelse om telefonaflytning i tilfælde, hvor den mistænkte ofte skifter taletidskort eller mobiltelefon. Den foreslåede udvidelse vil navnlig være relevant i tilfælde, hvor politiet efter de gældende regler kan iværksætte aflytning uden forudgående retskendelse, fordi indgrebets øjemed – dvs. formålet – ellers ville være forspildt.